

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 3. april 2008
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2008-150-0639
Dok.: MAR40116

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 456 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. marts 2008.

Lene Espersen

/

Cristina A. Gulisano

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 456 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren på baggrund af sagen om en 25-årig mands mishandling af to hundehvalpe, hvoraf den ene efterfølgende døde af sine kvæstelser, som blev omtalt i flere medier den 11. marts 2008, oplyse, om en person, der fængsles for mishandling af en hund, vil have ret til at erhverve sig en ny hund efter endt afsoning, eller om personen normalt vil få frakendt retten til at beskæftige sig med hunde?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet følgende udtalelse fra Rigsadvokaten, hvortil der henvises:

”Jeg kan i den anledning oplyse, at den, der ved dom findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, ved dommen kan frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr, jf. dyreværnslovens § 29. Det samme gælder den, der efter tidligere have gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr, på ny findes skyldig i en sådan overtrædelse.

Der kan ske rettighedsfrakendelse for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum. Fastsættes et tidsrum, er dette i praksis som oftest 2, 3 eller 5 år. Længden af en rettighedsfrakendelse afhænger af sagens konkrete omstændigheder, herunder grovheden samt antallet af de omhandlede forhold samt oplysningerne om den domfældtes personlige forhold, herunder om den pågældende tidligere er frakendt retten til at beskæftige sig personligt med dyr.

En rettighedsfrakendelse efter dyreværnslovens § 29 vedrører som udgangspunkt alle dyr, men kan begrænses til alene at vedrøre f.eks. produktionsdyr eller bestemte dyreracer, ligesom der efter bestemmelsen er mulighed for at træffe bestemmelse om tvangsmæssig besætningsreduktion.

Sager, hvor der bliver spørgsmål om at nedlægge påstand om rettighedsfrakendelse, skal forelægges for rigsadvokaturen.

Rigsadvokaten har i Rigsadvokatmeddelelse nr. 2/2008 fastsat retningslinjer for anklagemyndighedens behandling af sager om overtrædelse af dyreværnslovgivningen, herunder retningslinjer for strafpåstande og rettighedsfrakendelse.

Det fremgår således af meddelelsens afsnit 4.2., at rettighedsfrakendelse altid bør overvejes i sager om mishandling af dyr.

Det er i øvrigt udgangspunktet, at der i sådanne sager skal nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse.

For så vidt angår den konkrete sag, hvortil der er henvist, kan jeg oplyse, at sagen har været forelagt Rigsadvokaten, som har tiltrådt, at der under sagens behandling blev nedlagt påstand om rettighedsfrakendelse. Der var rejst tiltale for bl.a. et forhold vedrørende uforsvarlig behandling af en hundehvalp, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., samt et forhold vedrørende mishandling af en hundehvalp, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 3. pkt.

Ved Retten i Næstveds dom af 11. marts 2008 blev domfældte fundet skyldig i de to forhold vedrørende overtrædelse af dyreværnsloven og frakendt retten til eje, bruge, passe, slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr i 3 år fra endelig dom. Det betyder bl.a., at domfældte ikke kan erhverve en hund i 3 år fra endelig dom. Straffen i sagen blev fastsat til fængsel i 4 måneder, idet straffen dog også omfattede andre overtrædelser, bl.a. af straffeloven.

Dommen er efter det oplyste ikke anket.”